

Athens Voice, 2/4/2020

Αύριο δεν θα μείνω σπίτι

Η Αγγελική Σπανού σχολιάζει τη διευκρινιστική ανακοίνωση στην απαγόρευση κυκλοφορίας ότι το κολύμπι δεν μετρά ως σωματική άσκηση.

Λέω να πάω για μπάνιο αύριο αφού πρέπει. Θα έχω χαρτί γιατρού μαζί και ό,τι γίνει.

Όταν διάβασα ότι απαγορεύεται το κολύμπι δεν το πίστεψα. Γιατί είναι παράλογο. Όσες φορές πάω για μπάνιο στη θάλασσα είμαι μόνη. Ελάχιστοι κολυμπούν αυτή την εποχή. Ούτε εγώ θα το έκανα αν δεν επιβαλλόταν για λόγους υγείας και επειδή δεν λειτουργούν οι πισίνες. Αρχισα να το ψάχνω και διαπίστωσα ότι, πράγματι, με κυβερνητική απόφαση το κολύμπι δεν «πιάνεται» ως σωματική άσκηση, όπως επίσης το κανό, το σερφ και το ψάρεμα που είναι εξίσου μοναχικά σπορ.

Ίσως να είχαν κατά νου τους χειμερινούς κολυμβητές που μαζεύονται σε συγκεκριμένες παραλίες. Αλλά αν ισχύει αυτό, θα μπορούσαν να εξηγήσουν ότι αυτές οι συναθροίσεις δεν επιτρέπονται.

Όμως επέλεξαν μια γενική εντολή προς όλους. Χωρίς να την υποστηρίξουν. Επειδή έτσι. Επειδή μπορούν και επειδή δεν θα πρέπει να απολογηθούν.

Δεν έχει αποτέλεσμα να αναζητήσει κανείς νόημα στην ανοησία και λογική στο παράλογο. Έχει όμως ίσως κάποια αξία να υπογραμμιστεί ότι σε συνθήκες δημοκρατίας οι απαγορεύσεις που δεν μπορούν να αιτιολογηθούν με όρους κοινής λογικής είναι αυταρχικές και μόνο προσωρινά αποδοτικές. Γιατί δημιουργούν θυμό και διάθεση αντίδρασης. Όχι επιθετικής. Αμυντικής απέναντι στη βία του γραφειοκρατικοί ανορθολογισμού.

Λέω να πάω για μπάνιο αύριο αφού πρέπει. Θα έχω χαρτί γιατρού μαζί και ό,τι γίνει. Ίσως είμαι τυχερή και δεν με σταματήσουν για έλεγχο. Θα είναι η πρώτη «παρανομία» της ζωής μου.

Ας σχολιάσουμε αυτό το άρθρο:

- 1. Για ποιο λόγο γράφτηκε; Ποιος, νομίζετε, ότι είναι ο κύριος αποδέκτης του, αυτός/αυτό στον/στο οποίο απευθύνεται η συντάκτρια;**
- 2. Αναγνωρίζετε κάποιο δίλημμα της συντάκτριας; Πώς θα το περιγράφατε;**